ΤΟ ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΒΗΜΑ ΤΗΣ «ΗΜΕΡΑΣ»

Ἀνάγκη ἀναθεωρήσεως τῆς σταφιδικῆς πολιτικῆς

Ἄρθρον τοῦ κ. Ι. Π. ΚΟΥΤΣΟΧΕΡΑ

Προέδρου τῆς Ἑταιρίας Μελέτης Ἑλληνικῶν Αἰτημάτων

Χρόνια τώρα τονίζουμε πὼς εἶναι ἐπιτακτικὴ ἀνάγκη νὰ ἀποκτήσῃ ὁ τόπος μας μία πραγματικὴ καὶ προγραμματισμένη σταφιδικὴ πολιτικὴ ἂν θέλουμε νὰ ἀξιοποιήσουμε τὸ ἐθνικόν μας προϊόν, ποὺ ἀκολουθεῖ μοιραῖα τὴν κατωφερικὴ πορεία καὶ ἄγεται πρὸς τὸ ἀδιέξοδο. Καὶ ἐφέτος πὼυ τὸ κακὸ ἔχει ἐπιδεινωθῆ ἀπὸ ἀπόψεως διαθέσεως καὶ τιμῶν τῆς ἑλληνικῆς σταφίδος στὸ ἐξωτερικό, πάλι τὸ ἴδιο ἀδυσώπητο καὶ ἀγωνιῶδες αἴτημα προβάλλει: νὰ ἀποκτήσουμε μία πραγματικὴ σταφιδικὴ πολιτική, ἐκσυγχρονισμένη καὶ ὀρθολογισμένη· καὶ νὰ πάψῃ ἡ σταφιδική μας οἰκονομία νὰ εἶναι ἕνα ξέφραγο ἀμπέλι, ὅπου ἡ προχειρολογία καὶ ἡ κερδοσκοπία ἀποτελοῦν τὸν γνώμονα τῆς ἐσωτερικῆς καὶ ἐξωτερικῆς διαχειρίσεως καὶ ἐκμεταλλεύσεως τοῦ προϊόντος.

Ἡ σταφιδοκαλλιέργεια καὶ οἱ τρόποι συγκομιδῆς, ἀποξηράνσεως, διακινήσεως, ἐπεξεργασίας καὶ ἐμφανίσεως τοῦ προϊόντος στὴν κατανάλωσι εἶναι ἐλλιπεῖς καὶ ἐλαττωματικοί. Βαρύνονται γι' αὐτὸ καὶ οἱ παραγωγοί· ἀλλὰ περισσότερο ὅμως βαρύνονται οἱ ὑπεύθυνοι διαχειριζόμενοι τὴν ἀναιμικὴ σταφιδικὴ πολιτική, καὶ τὸ σταφιδεμπόριον.

Ὅλοι αὐτοὶ οἱ παράγοντες, ποὺ θὰ ἔπρεπε νὰ προσέχουν ὡσὰν κόρην ὀφθαλμοῦ τὴν ποσοτικὴ καὶ ποιοτικὴ ἀπόδοσι τῆς σταφίδος, συνεργοῦν ἀμέσως καὶ ἐμμέσως διὰ νὰ δεινοπαθῆ τὸ προϊόν. Δεινοπαθεῖ ἀπὸ ἀπόψεως καλλιεργητικῶν καὶ ἀποξηραντικῶν μεθόδων στὰ χέρια τοῦ παραγωγοῦ καὶ δεινοπαθεῖ ἀπὸ ἀπόψεως μεταφορᾶς, ἀποθηκεύσεως, ἐπεξεργασίας καὶ συσκευασίας στὰ χέρια ἐκείνων ποὺ συγκεντρώνουν τὸν σταφιδόκαρπο καὶ ἔχουν τὴν ἐμπορίαν του. Καὶ ἡ χαριστικὴ βολὴ δίδεται ἀπὸ τὴν ἐξαγωγικὴ μας πολιτική. Καμμιὰ σοβαρὰ προσπάθεια νὰ ξεφύγουμε ἀπὸ τὰ πατροπαράδοτα, ποὺ περιώρισαν τὴν σταφίδα μας στὸ ἀγγλικὸ μονοπώλιο· καμμιὰ σοβαρὰ προσπάθεια διευρύνσεως τῶν καταναλωτικῶν ἀγορῶν, κανένας συντονισμὸς τῆς ἐξαγωγικῆς ἐμπορίας τοῦ προϊόντος, ὥστε νὰ ἀντιμετωπίζεται ἡ ἀγορὰ ἑνιαίως μὲ σταθερότητα τύπων καὶ τιμῶν.

Πέρυσι εἴχαμε ἀναφερθῆ σὲ ἕνα ἔγγραφο τοῦ Ὑπουργείου Ἐμπορίου πρὸς τὰ Ἐμπορικὰ καὶ Βιομηχανικὰ Ἐπιμελητήρια ὅπου κατηγγέλλετο ἡ τακτικὴ μερικῶν ἐξαγωγέων, ποὺ ἀποβλέποντες στὸ εὔκολον κέρδος ἀπέστελλον «προϊόντα μετρίας ἢ καὶ χειρίστης ποιότητος, μεταχειριζόμενοι εὐτελέστατα ὑλικὰ συσκευασίας πρὸς ἐξοικονόμησιν ἐξόδων».

Ἐξ ἄλλου διὰ τὴν ἀστάθεια τῶν τιμῶν, κατὰ τὴν αὐτὴ σταφιδικὴ περίοδο, μποροῦμε νὰ ἀναφερθοῦμε στὶς καταγγελίες τοῦ Α.Σ.Ο., ὁ ὁποῖος ἀπὸ τὸ ὑπεύθυνο «Δελτίο» του ἀνέφερε ὅτι ἀδυνατοῦσε «νὰ παρακολουθήσῃ τὸν φρενήρη μειοδοτικὸν συναγωνισμὸν τοῦ ἐλευθέρου ἐμπορίου».

Ἐφέτος ὅμως στὸ θέμα τῆς ἐξωτερικῆς ἐμπορίας τῆς σταφίδος ἔρχεται σὰν καταπέλτης ἡ γνωστὴ ἔκθεσις, τοῦ Ἐμπορικοῦ ἀκολούθου τῆς Ἑλληνικῆς Πρεσβείας στὸ Λονδῖνο, ὁ ὁποῖος ἀποδίδει τὴν κακοδαιμονία ὡς πρὸς τὴν διάθεσι τοῦ προϊόντος στὴν ἀγγλικὴ ἀγορὰ στὸ «ἀναρχούμενον ἐξαγωγικόν μας ἐμπόριον» μὲ τὶς ἀδικαιολόγητες διακυμάνσεις τῶν τιμῶν, τὶς ἀπρόοπτες ὑποτιμήσεις καὶ τὴν ἀσυνέπεια ὡς πρὸς τὴν προσφερομένην ποιότητα σταφίδος. «Ὁ ἑκάστοτε ἀπρόοπτος καὶ παράλογος ὑποβιβασμὸς τῶν ἐξαγωγικῶν τιμῶν..., ὅστις τόσας ζημίας ἔχει προκαλέσει καὶ προκαλεῖ εἰς τὴν Ἀγγλικὴν ἀγορὰν (ἀλλὰ καὶ τὴν ἐθνικὴν μας οἰκονομίαν) ἔχει δυσφημήσει τὸ προϊόν». Ἀποδίδει δὲ τοῦτο, σὺν τοῖς ἄλλοις, καὶ στὴν οἰκονομικὴ ἀδυναμία «ἐνίων ἐξαγωγέων οἱ ὁποῖοι ὑπὸ τὴν πίεσιν ἀμέσων χρηματικῶν ὑποχρεώσεων, προσπαθοῦν νὰ πωλήσουν ὁπωσδήποτε, ἔστω καὶ ἐπὶ ζημίᾳ». Καὶ ἐπὶ πλέον λέγει «ὑπάρχουν ἐπίσης κακοὶ ἔμποροι, οἱ ὁποῖοι δὲν διστάζουν νὰ ἐξάγουν ἐμπόρευμα κατωτέρας τῆς ἀναγραφομένης εἰς τὰ κιβώτια ποιότητος καὶ συνεπῶς εἶναι εἰς θέσιν νὰ τὸ προσφέρουν ἀζημίως κάτω τοῦ κόστους». Αὐτὰ ἄλλωστε, ἀνεφέρθησαν ἀπ' εὐθείας στὰ ἁρμόδια κυβερνητικὰ ὄργανα καὶ ἀπὸ Ἄγγλους καὶ Ὁλλανδοὺς εἰσαγωγεῖς.

Ὅλα αὐτὰ ἐξηγοῦν τὸ πῶς ἡ ξένη ἀγορὰ ἐμφανίζεται καὶ ἐφέτος περισσότερον ἀπρόθυμος ἔναντι τῆς σταφίδος μας (ἡ ἐξαγωγή της ἐμφανίζεται ἕως τώρα μειωμένη κατὰ τὸ 1)2 ἔναντι τῆς περυσινῆς κατὰ τὴν αὐτὴ χρονικὴ περίοδο), ἡ ὁποία ἀντιμετωπίζει καὶ τὸν συναγωνισμὸ τῶν ξένων σταφίδων καὶ ὁμοειδῶν καρπῶν. Καὶ νομίζομεν ὅτι ἀδήριτος πλέον προβάλλει ἡ ἀνάγκη τῆς ριζικῆς ἀναθεωρήσεως τῆς ἀναρχουμένης σταφιδικῆς πολιτικῆς μας καὶ τῆς καθιερώσεως τῆς ἑνιαίας διαχειρίσεως τοῦ προϊόντος, ἀναδιαρθρουμένων πρὸς τοῦτο τοῦ Α.Σ.Ο., τῶν οἰκείων ὀργανώσεων τῶν σταφιδοπαραγωγῶν καὶ τῶν ἁρμοδίων Κρατικῶν Ὑπηρεσιῶν, ἐν ὄψει, ἄλλωστε καὶ τῆς ἀναλόγου ὀργανώσεως τοῦ Αὐστραλιανοῦ Ὀργανισμοῦ Ξηρῶν Καρπῶν καὶ τοῦ ὅτι εὑρισκόμεθα στὰ πρόθυρα τῆς συνδέσεώς μας μὲ τὴν Κοινὴν Εὐρωπαϊκὴν Ἀγορὰ τῆς ὁποίας τὴν μείζονα πολιτικὴ καὶ οἰκονομικὴ σημασία γιὰ τὴν χώρα μας καὶ τὴν ἀνάγκη τῆς οἰκονομικῆς μας ἀναπτύξεως ἰδιαιτέρως, τονίζει τὸ πρόσφατο ἀνακοινωθὲν τῶν συνομιλιῶν μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ Προεδρείου τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Εὐρωπαϊκῆς Κοινότητος.

Ι. Π. ΚΟΥΤΣΟΧΕΡΑΣ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

ΒΕΝΙΑΜΙΝ ΣΙΛΛΙΜΑΝ

ὁ πατέρας τῆς βιομηχανίας πετρελαιοειδῶν

3ον

1. Ὁ Σίλλιμαν ἔψαξε ὅλα τὰ ἐπιστημονικὰ βιβλία στὸ Πανεπιστήμιο Γέηλ καὶ σὲ κανένα δὲν εὑρῆκε νὰ γίνεται μνεία διὰ τὰ Πετρέλαια. Αὐτὸ περιέπλεκε τὸ πρόβλημα ποὺ εἶχε ἀρχίσει νὰ τὸν ἀπασχολῇ διότι δὲν ἤξερε ἀπὸ ποῦ νὰ ἀρχίσῃ. Παρ' ὅλα αὐτὰ τὸν φθινόπωρο τοῦ 1854 ἄρχισε τὸ πρῶτο βασικὸ πείραμά του.

2. Σύντομα διεπίστωσε ὅτι τὰ ἐπιστημονικὰ βοηθήματα καὶ ὄργανα ποὺ διέθετε τὸ Πανεπιστήμιο δὲν ἦταν ἀρκετὰ διὰ τὴν ἐργασία ποὺ τὰ ἤθελε. Δηλαδὴ νὰ διασπάσῃ τὸ πετρέλαιο στὰ συστατικὰ ποὺ ἀπετελεῖτο. Μὲ τὴν μεγαλοφυΐα ποὺ τὸν διέκρινε ἄρχισε μόνος του νὰ κατασκευάζῃ τὰ ἀναγκαῖα ὄργανα. Τόσο ἦταν ἀπορροφημένος ποὺ ἐξέχαγε τὴν ἔννοια χρόνος καὶ ἐργαζότανε μέρες καὶ νύχτες μὲ ἐλάχιστη ἀνάπαυση.

3. Μὲ τὸ τελειωμένο πλέον ὑλικὸ ποὺ ἐχρειάζετο ἠσχολήθη ὅλον τὸν χειμῶνα 1854—55 μὲ ἐξαντλητικὰ πειράματα. Πρῶτα ἔψαξε διὰ τὶς θεραπευτικὲς ἰδιότητες τοῦ πετρελαίου ἀλλὰ κατέληξε στὸ συμπέρασμα στὸ ὅτι δὲν ὑπῆρχαν. Σημείωσις: Ἡ σύγχρονος ἰατρικὴ χρησιμοποιεῖ τὸ πετρέλαιο σὲ πολλά.

(ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ)

ΤΑ ΕΠΙΒΑΤΙΚΑ ΑΕΡΟΠΛΑΝΑ ΘΑ ΚΑΤΑΣΤΟΥΝ ΥΠΕΡΗΧΗΤΙΚΑ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ. Κατὰ τὸν κ. Ρόμπερτ Σὶξ, πρόεδρον τῆς «Κοντίνενταλ Ἀϊρλάϊνς», ἀεροπλάνα μὲ ὑπερηχητικὴν ταχύτητα θὰ τεθοῦν πιθανώτατα ἐν ὑπηρεσίᾳ ἐντὸς δεκαετίας.

Ὁ κ. Σὶξ ἐδήλωσεν ὅτι ἡ ἑταιρία του μελετᾷ τὸ πρόβλημα τῆς κατασκευῆς ἀεροπλάνου τοιαύτης ταχύτητος, δυναμένου νὰ μεταφέρῃ 80 ἐπιβάτας. Τοῦτο θὰ ἔχῃ ταχύτητα 2.000 μιλίων τὴν ὥραν, δηλαδὴ τὸ τριπλάσιον τῆς ταχύτητος τοῦ ἤχου. Ὁ ἴδιος ὑπεγράμμισεν ὅτι ἡ Πολιτικὴ Ἀεροπορία θὰ ἐπωφεληθῇ τῶν μελετῶν, αἱ ὁποῖαι ἤδη γίνονται ἀπὸ τὴν στρατιωτικὴν ἀεροπορίαν, διὰ νὰ κατασκευάσῃ ἐμπορικὸν ἀεροπλάνον μὲ ὑπερηχητικὴν ταχύτητα, τὸ ὁποῖον θὰ στοιχίσῃ 75.000.000 δολλάρια. Τὰ ἀεροπλάνα ποὺ θὰ κατασκευασθοῦν ἐν συνεχείᾳ βάσει τῶν σχεδίων τούτου, θὰ στοιχίσουν μόνον 13.000.000 δολλάρια, δηλαδὴ τὸ τριπλάσιον τῆς ἀξίας τῶν συνήθους τύπου ἀεριωθουμένων.

Πάντως τὰ ἀεροπλάνα ὑπερηχητικῆς ταχύτητος θὰ ἔχουν τριπλασίαν ἀπόδοσιν ἐκείνης ποὺ ἔχουν τὰ ἀεριωθούμενα.

Αἱ προβλέψεις τοῦ κ. Σὶξ προεκάλεσαν ζωηρὸν ἐνδιαφέρον, δεδομένου ὅτι ἄλλοι τεχνικοὶ ἐπέδειξαν σκεπτικισμὸν ὅσον ἀφορᾷ τὰς δυνατότητας καὶ τὸν πρακτικὸν χαρακτῆρα τῶν ἀεροπλάνων μὲ ὑπερηχητικὴν ταχύτητα.

ΝΕΑΙ ΣΥΛΛΗΨΕΙΣ ΠΕΡΟΝΙΣΤΩΝ ΚΑΙ ΑΡΙΣΤΕΡΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΡΓΕΝΤΙΝΗΝ

ΡΟΖΑΡΙΟ. Εἴκοσι πέντε ἄτομα, τὰ ὁποῖα εἶχον δημιουργήσει ὑπονοίας, ὅτι ἀνήκον εἰς τρομοκρατικὴν ὀργάνωσιν, συνελήφθησαν εἰς Ροζάριο, ἀπέχον περὶ τὰ 370 χιλιόμετρα ἐκ Μπουένος Ἄϊρες. Οἱ πλεῖστοι ἐκ τῶν συλληφθέντων ἀνήκουν εἰς τὸ Περονιστικὸν κόμμα ἢ τὸ Κομμουνιστικόν. Εἰς τὴν οἰκίαν ἑνὸς ἐκ τῶν συλληφθέντων ἀνεκαλύφθησαν ἐκρηκτικαὶ ὗλαι.

ΚΗΔΕΙΑ

Τὸν προσφιλῆ μας πατέρα, ἀδελφὸν καὶ θεῖον

ΚΩΝΣΤ. ΑΝΑΣΤ. ΚΛΗΜΑΚΙΩΤΗΝ

Συνταξιοῦχον Χωροφυλακῆς

θανόντα κηδεύομεν σήμερον Πέμπτην καὶ ὥραν 4.30' μ.μ. ἐκ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῶν Ἀγγέλων (Α' Νεκροταφεῖον).

Ἡ θυγάτηρ: Χρυσάνθη Κ. Κλημακιώτη. Ὁ ἀδελφός: Δημήτριος Κατσιλιέρης (ἐν Ἀμερικῇ). Οἱ ἀνεψιοί: Δημήτριος καὶ Διονυσία Κατσιλιέρη. Οἱ λοιποὶ συγγενεῖς.

ΚΩΣΤΑΣ ΧΑΡΙΤΑΤΟΣ Κορίνθου 248, τηλ. 20—06 καὶ 44—68

Ἀπεπειράθη ν' αὐτοκτονήσῃ ἐντὸς τοῦ δικαστηρίου, διότι ἐμήνυσε τὸν ἀπαγωγέα της διὰ δευτέραν φορὰν ὁ πατήρ της

ΘΕΣ)ΝΙΚΗ. Σειρὰ ἐπεισοδίων ἐξετυλίχθησαν εἰς τοὺς διαδρόμους τοῦ δικαστηρίου Σερρῶν, τὰ ὁποῖα διετάραξαν τὴν γαλήνην του. Εἰς τοὺς διαδρόμους τοῦ δικαστηρίου ἕνας πατέρας ἐπετίθετο ἀκράτητος νὰ κακοποιήσῃ τὴν μονάχριβην κόρην του, ἐνῷ συγχρόνως ἕνας νέος ἐπετίθετο καὶ ἐρράπιζε τὸν μαινόμενον πατέρα καὶ τὴν νέαν, ἡ ὁποία προσεπάθει ἀπεγνωσμένως νὰ ριφθῇ εἰς τὸ κενὸν ἐκ τοῦ ἄνω ὀρόφου τοῦ δικαστηρίου διὰ νὰ αὐτοκτονήσῃ σωθεῖσα τὴν τελευταίαν στιγμήν. Κατελήφθη, ὅμως, ἐξ ὑστερίας, λυγμῶν, ἐξέβαλεν ἐνάρθρους κραυγὰς καὶ τέλος ἐλιποθύμησε.

Τὰ συμβάντα αὐτά, τὰ ὁποῖα παρηκολούθησαν ἐμβρόντητοι ὅσοι εὑρίσκοντο εἰς τοὺς διαδρόμους τοῦ δικαστηρίου ἔχουν τὴν ἑξῆς προϊστορίαν. Πρὸ πενταετίας ὁ Λάμπρος Τσαπάρας, ἐτῶν 16, εἷς μικροκαμωμένος νέος, εἶχε συνδεθῆ τότε μὲ τὴν Στέλλαν Γραίκου, ἐτῶν 13, μαθήτριαν τοῦ γυμνασίου Σερρῶν. Ὁ ἔρως τῶν δύο αὐτῶν ἀνηλίκων ἦτο τοιοῦτος ὥστε νὰ ἀποφασίσουν νὰ νυμφευθοῦν, ἀλλὰ ὁ πατὴρ τῆς Στέλλας ἠναντιώθη εἰς τὸν γάμον λόγῳ τῆς μικρᾶς ἡλικίας των. Κατόπιν τούτου οἱ δύο ἀνήλικοι ἀλληλοαπήχθησαν, ἐξαφανισθέντες. Τοῦτο συνέβη πρὸ πενταετίας. Ὁ πατὴρ τῆς νέας μένεα πνέων κατὰ τοῦ νέου, ὑπέβαλε μήνυσιν κατ' αὐτοῦ, ἡ ἀπαγωγὴ δὲ ἐθεωρήθη βιαία. Μετὰ διήμερον τὸ κρησφύγετόν των ἀνεκαλύφθη καὶ ὁ Λάμπρος παραπεμφθεὶς εἰς δίκην, κατεδικάσθη εἰς τὴν βαρυτάτην ποινὴν τῆς πενταετοῦς φυλακίσεως.

Ὁ Λάμπρος ἐνεκλείσθη εἰς τὰς φυλακὰς πρὸς ἔκτισιν τῆς ποινῆς του ἐνῷ ἡ ἀγαπημένη του ὡρκίσθη αἰωνίαν πίστιν καὶ ἀγάπην πρὸς αὐτόν. Ὅταν ἐξέτισε τὴν ποινήν του ὁ Λάμπρος, ἐπανῆλθεν εἰς τὰς Σέρρας καὶ οἱ δύο νέοι ἀνενέωσαν τοὺς ὅρκους τῆς ἀγάπης καὶ συνηντῶντο τακτικά. Ἐπανέλαβον τὴν πρότασιν διὰ τὸν γάμον των εἰς τὸν πατέρα τῆς νέας ἀλλ' οὗτος πάλιν ἦτο ἀνένδοτος, καίτοι ὅπως ἐγνώσθη ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου ἡ νέα εὑρίσκετο εἰς ἐνδιαφέρουσαν κατάστασιν. Διὰ τοῦτο οἱ δύο νέοι ἀπεφάσισαν πάλιν νὰ ἀλληλοαπαχθοῦν.

Πράγματι ἀλληλοαπήχθησαν, βοηθούμενοι, μάλιστα καὶ ὑπὸ συγγενικοῦ περιβάλλοντος τῆς νέας, ἐκτὸς τοῦ πατρός της καὶ πρὸ δεκαπενθημέρου κατέφυγον εἰς Θεσσαλονίκην.

Ἐπειδὴ ἐκεῖ δὲν κατώρθωσαν νὰ νυμφευθοῦν, μετέβησαν εἰς τὸ χωρίον Πατρίκη, τοῦ νομοῦ Σερρῶν, ὅπου ὅμως, ἀνεκαλύφθησαν καὶ συνελήφθησαν κατόπιν νέας μηνύσεως τοῦ πατρὸς τῆς νέας, παραπεμφθέντος τοῦ Λάμπρου διὰ δευτέραν φορὰν νὰ δικασθῇ διὰ βιαίαν ἀπαγωγήν. Πράγματι ἐπρόκειτο νὰ γίνῃ ἡ δίκη των καὶ ἐνῷ ἀνέμενε τὴν σειράν του νὰ κληθῇ καὶ νὰ καθήσῃ εἰς τὸ ἑδώλιον τοῦ κατηγορουμένου, συνέβησαν εἰς τοὺς διαδρόμους τοῦ δικαστηρίου ὅσα ἐν ἀρχῇ ἀνεφέρθησαν.

Ὅταν ἦλθεν ἡ σειρὰ τῆς δίκης ἐκλήθη νὰ ἐξετασθῇ πρῶτος ὁ μηνυτὴς πατὴρ τῆς νέας ὁ ὁποῖος ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ ἐδέχθη νὰ δώσῃ τὴν συγκατάθεσίν του διὰ τὸν γάμον, ἐπικαλούμενος τὴν μικρὰν ἡλικίαν τῆς κόρης του. Ἐν συνεχείᾳ ἐξητάσθησαν ἄλλοι μάρτυρες, οἱ ὁποῖοι ἐκηρύχθησαν ὑπὲρ τοῦ νέου. Τελευταία ἐξητάσθη ἡ νέα, ἡ ὁποία ἐν προφανῆ ταραχῇ κατέθεσεν, ὅτι ἐὰν δὲν πραγματοποιηθῇ ὁ γάμος της μὲ τὸν Λάμπρον, θὰ αὐτοκτονήσῃ διότι θὰ τὴν σκοτώσῃ ὁ πατήρ της καὶ δὲν βλέπει τὸν λόγον διὰ νὰ ζήσῃ πλέον. Τὸ δικαστήριον εὑρεθὲν πρὸ τῆς καταστάσεως αὐτῆς, ἀνέβαλε τὴν ἐκδίκασιν τῆς ὑποθέσεως, δίδον οὕτω καιρὸν διὰ μίαν ἐνδεχομένην συμβιβαστικὴν λύσιν.

ΚΗΔΕΙΑ

Τὴν λατρευτήν μας μητέρα, ἀδελφήν, θείαν καὶ μάμμην

ΟΡΣΑΛΙΑΝ ΓΕΩΡΓ. ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΥ

ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΟΝ Σ.Π.Α.Π.

θανοῦσαν κηδεύομεν σήμερον Πέμπτην καὶ ὥραν 4ην μ. μ. ἐκ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῶν Ἀγγέλων (Α' Νεκροταφεῖον).

Τὰ τέκνα: Νικόλαος, Μαρίνα, Διονύσιος Λαμπρόπουλοι. Ἡ ἀδελφή: Βασιλικὴ Μυστριώτη. Ὁ ἔγγονος: Ἰωάννης. Οἱ ἀνεψιοί. Οἱ λοιποὶ συγγενεῖς.

Ἐργολάβος κηδειῶν ΚΩΣΤΑΣ ΧΑΡΙΤΑΤΟΣ Κορίνθου 248, τηλ. 20—06 καὶ 44—68

ΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΑΙ ΑΣΦΑΛΙΣΕΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΟΒΙΕΤΙΚΗΝ ΕΝΩΣΙΝ

ΕΝΑ ΣΥΣΤΗΜΑ ΠΟΥ ΒΕΛΤΙΟΥΤΑΙ ΑΠΟ ΕΤΟΥΣ ΕΙΣ ΕΤΟΣ

ΜΟΣΧΑ. (Ἰδ. Ὑπ.). Μὲ παρεκάλεσαν νὰ γράψω περὶ τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων τῶν ἐργαζομένων τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως. Ἀλλὰ πρὶν ἀπαντήσω εἰς τὸ ἐρώτημα αὐτὸ θὰ σᾶς διηγηθῶ δι' ὀλίγων, τὴν κληρονομίαν τὴν ὁποίαν ἐλάβαμεν εἰς τὸ κεφάλαιον αὐτὸ ἀπὸ τὴν τσαρικὴν Ρωσίαν.

Ἡ ἱστορία τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων εἰς τὴν προεπαναστατικὴν Ρωσίαν εἶναι πολὺ μικρή. Μόνον κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη τῆς ὑπάρξεώς της ἡ τσαρικὴ κυβέρνησις, ὑπὸ τὴν πίεσιν τοῦ ἐπιτεινομένου ἐπαναστατικοῦ κινήματος ἠναγκάσθη νὰ ἐκδώσῃ νόμους ἀσφαλίσεως τῶν ἐργατῶν εἰς περιπτώσεις ἀτυχημάτων. Ἀλλὰ οἱ νόμοι αὐτοὶ ἀφοροῦσαν ἕνα μικρὸ μέρος μόνον τῶν ἐργαζομένων. Δὲν ἐφηρμόζοντο ὡς πρὸς τὴν ἐργατικὴν τάξιν τοῦ ἀσιατικοῦ τμήματος τῆς Ρωσίας, τοὺς ἐργάτας τῶν μικρῶν ἐπιχειρήσεων, τοὺς ἐργάτας οἰκοδομῶν, συγκοινωνίας, τοὺς ὑπαλλήλους τῶν ἐμπορικῶν καὶ τῶν κρατικῶν ἐπιχειρήσεων, τοὺς ἐργαζομένους εἰς τὴν ἀγροτικὴν οἰκονομίαν καὶ εἰς πολλοὺς ἄλλους κλάδους.

Τὸ ἐδάφιον 143 τοῦ «Γενικοῦ καταστατικοῦ περὶ συντάξεων καὶ τῶν ἐφάπαξ ἐπιδομάτων εἰς τὰς πολιτικὰς ὑπηρεσίας», τὸ ὁποῖον ἦτο ἐν ἰσχύϊ εἰς τὴ τσαρικὴν Ρωσίαν, διελάμβανε: «Εἰς τοὺς κλητῆρας, τοὺς φύλακας καὶ εἰς τὸ ἄλλο παντὸς εἴδους κατώτερον προσωπικόν, οἱ ὁποῖοι εἰργάζοντο ἐπὶ μισθῷ εἰς τὰς ὑπηρετικὰς θέσεις δὲν δίδεται τὸ δικαίωμα συντάξεως». Τοιουτοτρόπως δικαίωμα συντάξεως εἶχαν μόνον οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι, ἐνῷ οἱ ἐργαζόμενοι στὴν πραγματικότητα ἐστεροῦντο τῶν δικαιωμάτων αὐτῶν.

Ἀμέσως μετὰ τὴν ἐγκαθίδρυσιν τῆς σοβιετικῆς ἐξουσίας ὁ Λένιν ὑπέγραψε τὸ διάταγμα, περὶ κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων τῶν ἐργαζομένων. Παρὰ τὰς μεγάλας οἰκονομικὰς δυσχερείας, αἱ ὁποῖαι προεκλήθησαν ὑπὸ τοῦ πρώτου παγκοσμίου καὶ ἐμφυλίου πολέμου, ἡ Σοβιετικὴ Κυβέρνησις ἀπὸ τῶν πρώτων ἡμερῶν τῆς δράσεώς της, ἀπέδωσε μεγάλην προσοχὴν εἰς τὴν κοινωνικὴν ἀσφάλισιν τῶν ἐργαζομένων. Ἐφ' ὅσον ἐνισχύετο ἡ οἰκονομία τῆς χώρας καὶ ἀνήρχετο τὸ ἐθνικὸν εἰσόδημα διευρύνετο καὶ ἡ κοινωνικὴ ἀσφάλισις τῶν πολιτῶν τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως.

Σήμερον αἱ κοινωνικαὶ ἀσφαλίσεις εἰς τὴν ΕΣΣΔ προβλέπουν: σύνταξιν λόγῳ γήρατος, ἀναπηρίας, εἰς περίπτωσιν θανάτου τοῦ ἐργαζομένου μέλους τῆς οἰκογενείας καὶ λόγῳ ἡλικίας, παροχὴν ἐργασίας εἰς τοὺς ἀναπήρους συμφώνως πρὸς τὴν κατάστασιν τῆς ὑγείας των, σπουδὰς τῶν ἀναπήρων εἰς εἰδικὰς ἐπαγγελματικὰς —τεχνικὰς σχολὰς διὰ τὴν ἀπόκτησιν προσιτοῦ δι' αὐτοὺς ἐπαγγέλματος, διατήρησιν δαπάναις τοῦ κράτους οἴκων διὰ τοὺς ὑπεργήρους καὶ τοὺς ἀναπήρους, τὸν ἐφοδιασμὸν τῶν ἀναπήρων μὲ τεχνητὰ μέλη, τὴν παροχὴν δωρεὰν εἰς τοὺς ἀναπήρους φύλλων πορείας διὰ τὰς λουτροπόλεις, διὰ τὰ σανατόρια καὶ τοὺς οἴκους ἀναπαύσεως.

Δι' ὅλα αὐτὰ μόνον κατὰ τὸ 1959, εἰς τὴν Σοβιετικὴν Ἕνωσιν θὰ δαπανηθοῦν περισσότερα ἀπὸ 74 δισεκατομμύρια ρούβλια. Ἐκτὸς τούτου 5,5 δισεκατομμύρια ρούβλια θὰ διατεθοῦν διὰ ἐπιδόματα εἰς πολυτέκνους καὶ εἰς τὰς μητέρας ἄνευ συζύγου.

Μεγάλαι ἀλλαγαὶ εἰς τὰς συντάξεις τῶν ἐργαζομένων τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως ἐπῆλθαν μετὰ τὴν 5ην σύνοδον τοῦ ἀνωτάτου Σοβιὲτ τῆς ΕΣΣΔ, κατὰ τὴν ὁποίαν ἐνεκρίθη ὁ νέος Νόμος διὰ τὰς κρατικὰς συντάξεις. Ὁ εἰσαχθεὶς ἀπὸ τῆς 1ης Ὀκτωβρίου τοῦ 1959 νέος νόμος ηὔξησε κατὰ 2 καὶ πλέον φορὰς τὸ ὕψος τῶν συντάξεων διηύρυνε σημαντικὰ τὸν κύκλον τῶν προσώπων, τὰ ὁποῖα δικαιοῦνται συντάξεως, καθώρισε ὀρθὴν κλίμακα τοῦ μεγέθους τῶν συντάξεων ἀναλόγως τῶν συνθηκῶν ἐργασίας καὶ καθώρισε συμπληρωματικὰ εὐεργετικὰ μέτρα κατὰ τὴν ἀπονομὴν τῶν συντάξεων.

Ἰδιαίτερον χαρακτηριστικὸν τῶν συντάξεων εἰς τὴν Σοβιετικὴν Ἕνωσιν εἶναι ὅτι αὗται καταβάλλονται ἐξ ὁλοκλήρου ὑπὸ τοῦ κράτους ἄνευ οἱωνδήποτε κρατήσεων ἀπὸ τοὺς μισθοὺς τῶν ἐργαζομένων, ἐνῷ εἰς ὅλας τὰς καπιταλιστικὰς χώρας οἱ ἐργάται μετέχουν διὰ τῶν εἰσφορῶν των εἰς τὴν δημιουργίαν τῶν ἀσφαλιστικῶν κεφαλαίων. Εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας, π.χ., οἱ ἐργάται καταβάλλουν τὸ ἥμισυ τῶν ἀσφαλιστικῶν εἰσφορῶν καὶ τὸ ἄλλο ἥμισυ οἱ ἐργοδόται.

Σύνταξις εἰς τὴν ΕΣΣΔ δίδεται εἰς ὅλους τοὺς ἐργαζομένους, οἱ ὁποῖοι ἔφθασαν εἰς ὡρισμένην ἡλικίαν καὶ ἔχουν συμπληρώσει τὰ ἀπαραίτητα συντάξιμα ἔτη ἐργασίας. Διὰ τοὺς ἄνδρας 60 ἐτῶν ἡλικίας καὶ 25 ἔτη ἐργασίας, διὰ τὰς γυναῖκας 55 ἐτῶν καὶ 20 ἔτη ἐργασίας. Ἐὰν ὁ ἐργαζόμενος ἔχῃ περισσότερα ἔτη ἐργασίας ἀπὸ τὰ ὡς ἄνω καθορισθέντα τοῦ καταβάλλεται συμπληρωματικῶς ἀπὸ 10 μέχρι 15 ο)ο τοῦ ποσοῦ τῆς συντάξεως. Διὰ τοὺς ἐργαζομένους εἰς τμήματα ἐργοστασίων, εἰς τὰ ὁποῖα ἡ θερμότης εἶναι ὑψηλοτέρα τῆς συνήθους, εἰς ὑπογείους ἐργασίας, εἰς βλαβερὰς διὰ τὴν ὑγείαν, τὰ συντάξιμα ἔτη μειώνονται κατὰ 5 ἕως 10 ἔτη.

Προβλέπονται εὐεργετικαὶ διατάξεις διὰ τοὺς συντηροῦντας πολλὰ πρόσωπα τῆς οἰκογενείας των, διὰ τὰς γυναῖκας ποὺ ἐγέννησαν 5 καὶ πλέον παιδιὰ καὶ τὰ ἀνέθρεψαν μέχρι τῆς ἡλικίας τῶν 8 ἐτῶν, εἰς τοὺς ἀναπήρους ἐκ παιδικῆς ἡλικίας κτλ.

Ἰδιαίτερα γίνεται μεταχείρισις ὡς πρὸς τὰς συντάξεις τῶν ἰατρῶν καὶ τῶν διδασκάλων. Δι' αὐτοὺς ἔχει καθορισθῆ τὸ συντάξιμον ὅριον ἡλικίας διὰ εὐδόκιμον πολυετῆ ὑπηρεσίαν. Οἱ διδάσκαλοι ἀρκεῖ νὰ ἔχουν διδάξει εἰς τὰ σχολεῖα 25 ἔτη διὰ νὰ τοὺς δοθῇ ἡ ἄνω σύνταξις. Ἐὰν δηλαδὴ ὁ διδάσκαλος ἤρχισε νὰ διδάσκῃ εἰς τὸ σχολεῖον εἰς ἡλικίαν 18 ἐτῶν στὴν ἡλικίαν τῶν 43 ἐτῶν θὰ παίρνῃ ἐκτὸς τοῦ μισθοῦ του καὶ σύνταξιν, ἡ ὁποία ἰσοῦται πρὸς τὰ 40 ο)ο τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ. Ἀνάλογοι συνθῆκαι ὑφίστανται καὶ διὰ τοὺς ἰατρούς, μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι αἱ προθεσμίαι αὐτῶν εἶναι μεγαλύτεραι κατὰ 5 ἔτη.

Εἴπαμεν ἤδη ὅτι αἱ κοινωνικαὶ ἀσφαλίσεις δὲν περιορίζονται μόνον εἰς τὰς συντάξεις. Συμβαίνει ἕνας πολὺ ἡλικιωμένος ἄνθρωπος ἢ ἕνας ἀνάπηρος νὰ παίρνῃ καλὴ σύνταξιν ἀλλὰ νὰ μὴν ἔχῃ συγγενεῖς, ποὺ νὰ τὸν περιποιοῦνται καὶ ἐκτὸς τούτου ἡ μοναχικὴ ζωὴ εἶναι ἀνιαρή. Τότε τοῦ δίδεται ἡ δυνατότης νὰ συντηρηθῇ πλήρως ἀπὸ τὸ κράτος —νὰ ἐγκατασταθῇ δηλαδὴ εἰς τὸ σπίτι τῶν ὑπεργήρων. Σήμερον τέτοια σπίτια εἰς τὴν ρωσικὴν ὁμοσπονδίαν μόνον, εἶναι περισσότερα ἀπὸ 650 καὶ ζοῦν σ' αὐτὰ 100.000 ὑπέργηροι καὶ ἀνάπηροι.

Μία ἀπὸ τὰς μορφὰς τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων εἶναι ἡ κατασκευὴ καὶ ὁ ἐφοδιασμὸς τῶν ἀναπήρων μὲ τεχνητὰ μέλη, χάρις εἰς τὰ ὁποῖα αὐτοὶ θὰ δυνηθοῦν νὰ ἀσχοληθοῦν εἰς ὠφέλιμον διὰ τὸ κοινωνικὸν σύνολον ἐργασίαν. Εἰδικὰ Ἰνστιτοῦτα ἐπιστημονικῆς ἐρεύνης καὶ ἐργοστάσια παραγωγῆς τεχνητῶν μελῶν ἐπεξεργάζονται καὶ παράγουν, ποικίλα ὀρθοπεδικὰ εἴδη, τὰ ὁποῖα βοηθοῦν τοὺς ἀναπήρους νὰ ἐργάζωνται ὅπως καὶ οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι. Ὅλα τὰ εἴδη τεχνητῶν ὀρθοπεδικῶν μελῶν εἰς τὴν Σοβιετικὴν Ἕνωσιν παρέχονται εἰς τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην αὐτῶν δωρεάν, δαπάναις τοῦ κράτους.

Ὅλα ὅσα ἔχουν ἐκτεθῆ ἀνωτέρω ἀφοροῦν ἐπίσης καὶ τοὺς ἀγρότας, εἰς τοὺς ὁποίους παρέχονται ἐπίσης ὅλαι αἱ μορφαὶ κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων. Ἡ μόνη διαφορὰ εἰς τὸ ὅτι ἡ χρηματοδότησις τῶν κοινωνικῶν μέτρων ἔγκειται εἰς τὰ κολχὸζ γίνεται ὄχι ἐκ τοῦ κρατικοῦ προϋπολογισμοῦ, ἀλλὰ ἐκ τῶν χρηματικῶν ποσῶν, τὰ ὁποῖα κρατοῦνται ἀπὸ τὰ κέρδη τῶν κολχόζ.

Ποία εἶναι ἡ προοπτικὴ τῆς περαιτέρω ἀναπτύξεως τῶν συντάξεων εἰς τὴν ΕΣΣΔ;

Τὸ σοβιετικὸν κράτος ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος αὐξάνει τὰ κονδύλια τὰ προοριζόμενα διὰ τὰ μέτρα τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων καὶ τοιουτοτρόπως δημιουργεῖ στερεὰν βάσιν περαιτέρω διευρύνσεως καὶ βελτιώσεως αὐτῶν. Τοιουτοτρόπως σχεδιάζεται τὸ 1963 ἡ αὔξησις τῶν χαμηλοτέρων συντάξεων γήρατος μέχρι 340 ρουβλίων διὰ τὴν ὕπαιθρον καὶ μέχρι 400 ρουβλίων διὰ τὰς πόλεις. Προβλέπεται ὅτι τὸ 1965 θὰ αὐξηθοῦν ἔτι περαιτέρω αἱ χαμηλότεραι συντάξεις καὶ θὰ φθάσουν τὰ 450—500 ρούβλια τὸν μῆνα εἰς τὰς πόλεις καὶ ἀντιστοίχως θὰ αὐξηθοῦν αἱ συντάξεις εἰς τὴν ὕπαιθρον.

ΝΟΝΝΑ ΜΟΥΡΑΒΙΟΒΑ

Τὸ ΠΤΩΧΟΚΟΜΕΙΟΝ ΠΑΤΡΩΝ Περιθάλπει σήμερον 90 Γέροντας

Τὴν 20ὴν Δεκεμβρίου ἡ γενικὴ συνέλευσις τῆς Ἑνώσεως Συνεταιρισμῶν

Διὰ τὴν 20ὴν τοῦ προσεχοῦς μηνὸς Δεκεμβρίου ἐ. ἔ. συνεκλήθη ἡ Γενικὴ Συνέλευσις τῆς Ἑνώσεως Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν Πατρῶν, κατὰ τὴν ὁποίαν θὰ λάβῃ χώραν ἔγκρισις τῶν ἰσολογισμῶν τῆς Ἑνώσεως διὰ τὰς χρήσεις 1957 καὶ 1958, ἐκλογὴ νέου Διοικητικοῦ καὶ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου καὶ θὰ ληφθοῦν σχετικαὶ ἀποφάσεις ἀφορῶσαι τὴν ἐν γένει προστασίαν τῶν διαφόρων γεωργικῶν καὶ κτηνοτροφικῶν προϊόντων.

ΑΙ ΤΕΛΕΙΟΤΕΡΑΙ ΗΛΕΚΤΡΟΧΗΜΙΚΑΙ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ ΤΩΝ ΚΑΘΑΡΙΣΤΗΡΙΩΝ

Ἡ μοναδικὴ τελειότης τῶν μηχανημάτων μας εἰς τὸ τεράστιο κτιριακὸ συγκρότημα μαζὶ μὲ τὴν ἐπιμελημένη ἐργασία συγχρόνου στεγνοῦ καθαρίσματος μὲ ὑπερχλωρεθυλαίνιον ἀποτελοῦν τὰ βασικὰ στοιχεῖα τῆς μεγάλης ἐξυπηρετήσεως σας. Θὰ εὐχαριστηθοῦμε πολὺ νὰ μᾶς ἐπισκεφθῆτε ἢ νὰ μᾶς τηλεφωνήσετε διὰ νὰ σᾶς ἐξυπηρετήσωμε.

ΔΙΑ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΑΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ
ΓΡΑΦΙΚΗΝ ΥΛΗΝ
ΒΙΒΛΙΑ-ΧΑΡΤΗΝ
ΠΡΟΤΙΜΩΝΤΕΣ
ΤΑ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΑ
ΧΑΡ. & ΙΩΑΝ. ΚΑΓΙΑΦΑ
Πάτραι Ἑρμοῦ 14
Ἀθῆναι Λέκκα 12
θὰ μείνετε ἀπόλυτα ἱκανοποιημένοι